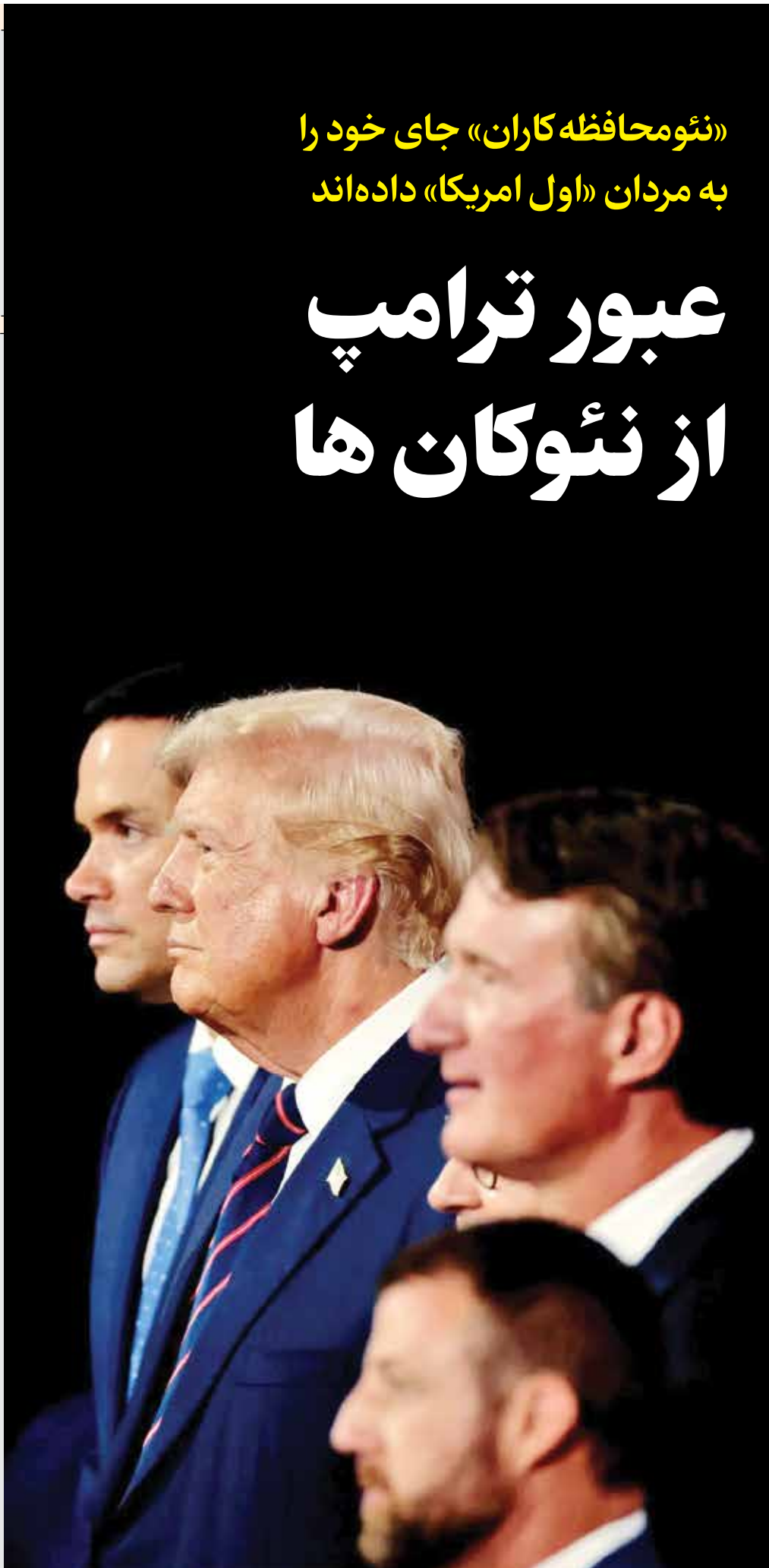

«نومحافظه کاران» جای خود را به مردان «اول امریکا» داده‌اند

عبور ترامپ از نئوکان ها

عکس: Bloomberg

امریکا

وصال روحانی روزنامه نگار

دونالد ترامپ معمولاً در انتصاب‌های داخلی اش به کسانی روی می‌آورد که در چهارچوب‌های عقیدتی او بگنجد. انتخاب‌های اخیر او نشان می‌دهد وی برای دولت جدیدش افرادی را می‌خواهد که توان معامله‌گری بیشتری داشته باشند و ابتدا به مصالح امریکا بپندیشند. حزب جمهوریخواه نیز در گذشته همواره به افرادی برای احراز پست‌های ارشد

دولتی توسل می‌جست که سیاست‌های تند و انحصارگرایانه داشته باشند و همه موانع را درهم بکوبند ولی ترامپ در رویکرد تازه‌اش کوشیده است وزرای انتخابی‌اش مردانی یا انعطاف بیشتر باشند و برخوردی خشک با دشمنان امریکا نداشته باشند. البته سناتور مارکو روبیو که توسط ترامپ برای اداره وزارت خارجه امریکا انتخاب شده و همچنین مایک والتز فرد منتخب او برای پست مشاور امنیت ملی امریکا در تعاریفی که برای وزرای تندرو و بشدت ضد چپ‌ی وجود دارد، می‌گنجد و این چهره‌ها بدخواه چین و روسیه و حامی سرسخت صهیونیست‌ها هستند اما به نظر می‌رسد ترامپ در دوره دوم ریاست جمهوری‌اش حوزه مانور وسیع‌تری را برای آنان فراهم آورده، به گونه‌ای که بتوانند با تعامل‌های لازم به برقراری صلح و آرامش هم در حوزه استحقاقی خویش و در مقوله‌های بزرگ سیاسی جهان فکر و روی آن سرمایه‌گذاری و اقدام کنند.

«نومحافظه کارانی» که ملایم‌تر شده‌اند

اخیر خود را تکرار کند. زمانی که ۲۰ سال حضور سربازان امریکایی در کابل و بغداد نه تنها تروریست‌های القاعده و طالبان را کنترل نکرد، بلکه موجب زایش تدریجی داعش هم شد و در نهایت به فرار خفت‌بار سربازان مستأصل شده امریکا از کابل انجامید. موقعی که آنها برای خروج هر چه سریع‌تر از این شهر به بال‌های هلیکوپترهای در حال پرواز آویزان شدند و تصویری تأسف‌آور و نشانگر یک سقوط سیاسی و نظامی بزرگ را برای امریکا فراروی جهانیان قرار دادند.

راه‌هایی تازه برای تعامل

حتی نزدیک‌ترین افراد به ترامپ که اینک در حال شکل دادن دولت جدید وی در واشنگتن هستند، به توصیه وی توجهی فزون‌تر از گذشته را به معادلات بین الملل نشان می‌دهند و بنای کارشان تحمیل ایده‌های خود به طرف‌های مقابل و دولت‌های خارجی نیست و می‌خواهند ابتدا حرف‌های آنان را بشنوند و سپس براساس این اظهارات و مصلحت‌های موجود دست به انتخاب‌های خود بزنند و روشی را در پیش گیرند که برتابنده ایده‌های هر دو سوی میز مذاکره باشد. البته خود ترامپ هنوز سردمدار و ادامه دهنده جنگ اقتصادی بزرگی است که همواره با چین شدیدتر و این بار می‌خواهد این رویارویی را شدیدتر از دفعات قبل به اجرا دربیآورد اما منتخبین وی و حتی ریبویو والتز لزوماً با منحصرد شدن حوزه فعالیت‌های بین الملل دولت به مسائل چین موافق نیستند و معتقدند که امریکا باید جای پای خود و آثار ورود دیپلماتیک خود را به عرصه کشورهای مختلف آشکارتر سازد و به جای حمایت صرف از دیکتاتورهای در معرض برکناری، راه‌هایی را برگزیند که مبتنی بر خصومت صرف و متکی بر زورگویی نباشد و در صورت امکان، راه تعامل را هم باز کند.

آنها هنوز اسرائیل را برحق می‌دانند!

پیپت هگست، فرد منتخب ترامپ برای اداره پست بسیار خطیر وزارت دفاع امریکا در عین جلوه‌گر ساختن همان افکار پوپولیستی و رادیکال این «تاجر سیاستمدار شده» و داشتن دیدگاه منفی به فلسطین و کل گروه‌های «مقاومت» و مطرح کردن لزوم حمایت تسلیحاتی هر چه بیشتر رژیم غاصب صهیونیستی، اعتقاد دارد جهان در حال رفتن به سمت و سویی است که دیگر نمی‌توان با جنگ آفریزی صرف به منافع خرد و کلان مورد نظر رسید. او می‌گوید: «گاه باید به سلاح حذف فیزیکی مخالفان پرداخت و عوامل ناامنی گسترده در خاورمیانه را ترور

کرد اما زمان‌هایی هم می‌رسد که راه اصلح، انداختن توری مهارکننده بر جنگ‌های بشدت مرگباری است که اینک در چند قاره و بویژه در غرب آسیا (جنگ غزه) و شرق اروپا (روسیه-اوکراین) برقرار است. از طریق ملایم کردن آتش این جنگ‌ها، واشنگتن می‌تواند به ملل مختلف این پیام را بدهد که امریکا موافق با جان باختن وسیع کودکان و زنان در مهلکه‌های بزرگ جنگی نیست. البته این باور ما که برافروخته اصلی جنگ غزه سازمان حماس بوده، به قوت خود باقی است و ما اقدام تلافی جویانه اسرائیل را که منجر به بمباران‌های غزه شده به مثابه حق مسلم و بدیهی هردولتی می‌انگاریم که تحت نهاجم قرار گرفته باشد!»

آنها به زبان نمی‌آوردند...

شاید برای مارکو ریبویو که همیشه یک سناتور تندرو و ضد چین، ونزوئلا، روسیه و ایران بوده و همچنین مایکل والتز که نگاه‌ی از همین دست دارد، ورود به قالب‌های جدید کاری‌شان فرایندی آسان نباشد اما آنها هم دریافته‌اند تکرار آنچه از دولت ترامپ در سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ مشاهده شد، نه تنها کره شمالی و سیاست‌های هسته‌ای آنها را متوقف نکرد، بلکه بال و پر بیشتری به گروه‌های «مقاومت» در سرزمین‌های اشغالی داد تا بتدریج چنان نیرو بگیرند که بتوانند در شروع پاییز سال پیش تهاجم حماسی «طوفان الاقصی» را به لرحه اجرا بگذارند و کل موجودیت اسرائیل را به لرحه درآورند. در فوریه ۲۰۲۲ که روسیه وارد خاک اوکراین شد، مارکو ریبویو که در آن زمان عضو ارشد «کمیته تحقیقات» مجلس سنا بود، پایه‌گذار نهضت فرستادن سریع محموله‌های بزرگ تسلیحاتی که یف شد تا اوکراین بتواند مقابل ارتش بزرگ‌تر و قوی‌تر روسیه ایستادگی کند اما اینک در طیعه سال ۲۰۲۵ ریبویو معتقد است عصر کمک‌های بی دریغ نظامی به کی‌یف پایان یافته و این معرکه هر چه سریع‌تر نفع غربی‌هاست. هم او و هم مایکل والتز در جدیدترین جلسه مشورتی در پنتاگون تصریح کردند که امریکا باید فوراً پایش را از این مجادله فرسایشی و بی‌حاصل بیرون بکشد و با قطع تجهیز نظامی کی‌یف، اوکراین را وادار به زمین گذاشتن سلاح‌هایش و روسیه را تشویق به پایان دادن به تهاجمش کند. اینها شمه‌ای از سیاست‌های انتخابی آشنایان و همراهان قدیم و جدید ترامپ ۷۸ ساله است. مردانی که معتقدند عصر زورگویی صرف به پایان رسیده و اگرچه این را به زبان نمی‌آوردند اما این باور و رویکرد از سر و روی‌شان می‌بارد.

منبع: NewYork Times

امریکا تعرفه‌هایی سنگین‌تر از قبل برای کالاهای وارداتی وضع می‌کند هدف؛ ضربه به چین

دونالد ترامپ تعیین بالاترین تعرفه‌ها را برای اجناس وارداتی امریکا در دست اقدام دارد تا از این طریق دست خارجی‌ها را از بازارهای امریکای شمالی کوتاه و بازارهای کم رونق امریکا را صاحب جذابیت فزون‌تری برای خریداران کالاهای مختلف کند. هدف اول ترامپ از این سیاستگذاری تازه در درجه اول محدودسازی چین است که در ۱۵ سال اخیر بازارهای بین‌المللی را با روند «تولید انبوه» خود درنوردیده و مردم امریکا را از خریداری اجناس باارزاشته است. تعرفه‌گذاری ترامپ برای اجناس وارداتی چین به میزان ۶۰ درصد از کالاهای وارداتی این غول شرق آسیایی می‌رسد ولی برای سایر کشورها از حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد فراتر نمی‌رود. «کلته ویلمز» که در دوره اول ریاست جمهوری ترامپ دستیار و مشاور ارشد وی در امور تجارت بین‌الملل بود، دیروز در نیویورک گفت: «ترامپ به اهمیت تعرفه‌گذاری‌های هدفمند اقتصادی به قصد رسیدن به مقاصد مهم سیاسی آگاه است و هر تصمیمی که در این ارتباط می‌گیرد، در درجه اول برای حفظ منافع امریکا است.»

بدون یک روز وقفه

با این حال ترامپ چنان روی مسائل چین متمرکز و

خواستار ضربه زدن به نظام‌های سیاسی و اقتصادی این کشور پهناور شرق آسیایی است که به هیچ یک از ایرادات گرفته شده از وی واقعی نمی‌گذارد. او تصریح کرده که با تلاش برای خاموش کردن جنگ روسیه با اوکراین و پایان دادن به نسل‌کشی بی‌شرمانه صهیونیست‌ها در غزه و لبنان همه توان خود را روی کسب پیروزی در یک پیکار عظیم اقتصادی با چین خواهد گذاشت. گفته می‌شود خدشه‌هایی در قیمت‌گذاری روی کالاهای وارداتی چین در سال ۲۰۱۸ مشاهده شده و ثابت شده بود که برخی عوامل داخلی در رونق بخشیدن به بازار فروش کالاهای چین در امریکا مشارکت غیرقانونی داشته‌اند. واقعیت امر هر چه باشد، ترامپ قصد ندارد حتی برای یک روز هم اهداف مهم اقتصادی‌اش در شرق آسیا را از دستور کار و برنامه اقداماتش خارج سازد.

عکس: Reuters

هزینه نجومی اخراج مهاجران غیرقانونی برای اقتصاد امریکا

مرزهای بحران

عکس: Getty Images

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا قول داده است که عملیات اخراج گسترده‌ای را انجام دهد که برخی از کارشناسان مهاجرت و نظامی بر این باورند که مشکل‌ساز است و ممکن است ده‌ها یا حتی صدها میلیارد دلار در سال هزینه داشته باشد.

ترامپ وعده داده است که این کار را به‌صورت تصاعدی افزایش خواهد داد و پیشنهاد داده است که همه ۱۱ میلیون نفری که در این کشور بدون وضعیت مهاجرت قانونی زندگی می‌کنند، اخراج شوند.

مطابق تحقیقات و برآورد اندیشکده «شورای مهاجرت امریکا»: اخراج حتی یک میلیون مهاجر غیرقانونی در سال در امریکا، بیش از ۸۸ میلیارد دلار سالانه برای اقتصاد این کشور هزینه خواهد داشت، یعنی در مجموع بیش از ۱۰ سال ۶۷ میلیارد دلار!

همچنین تلاش بکاره برای اخراج تعداد بیشتری از افراد در یک سال ممکن است حدود ۳۱۵ میلیارد دلار برای امریکا هزینه داشته باشد که حدود ۱۶۷ میلیارد دلار آن هزینه بازداشت جمعی مهاجران است!

این گزارش تأیید می‌کند که بسته به نحوه انجام چنین عملیاتی، این امر هزینه قابل توجهی دارد و می‌گوید برآورد آن از دست دادن درآمد مالیاتی کارگران یا زیان اقتصادی بزرگ‌تر در صورت اخراج شدن افراد و از دست دادن نیروی کار شرکت‌های امریکایی را در نظر نمی‌گیرد. یکی از مقامات ستاد انتخاباتی ترامپ معتقد است که یکی از بزرگ‌ترین موانع لجستیکی در هر تلاش برای اخراج دسته‌جمعی، ساخت و استخدام مراکز بازداشت جدید به‌عنوان یک راه‌حل موقت است. گزارش شورای مهاجرت امریکا تخمین می‌زند که برای اخراج یک میلیون مهاجر در سال، اداره مهاجرت و گمرک ایالات متحده باید «۲۴ برابر ظرفیت کنونی مراکز بازداشت و نگهداری بیشتر از آنچه در حال حاضر وجود دارد ایجاد کند.»

ترامپ چنان روی مسائل چین متمرکز و خواستار ضربه زدن به نظام‌های سیاسی و اقتصادی این کشور پهناور شرق آسیایی است که به هیچ یک از ایرادات گرفته شده از وی واقعی نمی‌گذارد